

[Krag.]

dagene saa udvider Storborgernes Hjerte sig omtrent lige saa meget som deres Maver, og det er jo ikke saa lidt.“

Mange Tak og Paaskønnelse fra „Social-Demokraten“ for den Indsats, der her blev gjort!

Jeg haaber, at den Bedømmelse af den private Indsats under Socialministerens Ledelse, som den højtærede Statsminister her fra denne Plads for et Øjeblik siden har udtalt, maa blive staaende i den kommende Tid, naar „Social-Demokraten“ skal fælde Dom over Nødvendigheden af Indsats fra privat Side paa sociale Omraader og over de Formaal, som en saadan Indsats har.

Vi kommer jo ved Behandlingen af den næste Sag til det Lovforslag til Støtte for de arbejdsløse, som den højtærede Socialminister har fremsat, men utvivlsomt er det — og det maa jeg have Lov til at nævne i Forbindelse med den Forespørgsel, som vi her har til Behandling —, at den højtærede Socialminister har fuldkommen Ret, naar han bedømmer den arbejdsløses Situation, saaledes som han gjorde ved Slutningen af sin Forelæggelsestale forleden, hvor han udtalte om Forholdene, at de bliver Aar for Aar mere og mere utaalelige, ikke alene for dem, der skal bære Byrden af de afgørende Vanskeligheder for Erhvervslivet, der her som i næsten alle andre Lande gør Arbejdsløshedsproblemet til et af de uhyggeligste for Tusinder af Medborgere og til et af de mest faretruende for en rolig Samfundsudvikling.

Det er fuldkommen rigtigt, det er en fuldkommen rigtig Bedømmelse af Arbejdsløshedens Virkninger, og derfor er det jo ogsaa det, som man Gang paa Gang, ikke mindst fra socialdemokratisk Side, har peget paa Nødvendigheden af: at der gøres en Indsats, saa langt man er i Stand dertil, for at afløse Understøttelsen med Arbejde.

Det var jo ogsaa det, som man i Oppositionsdagene, og først og fremmest da fra 26 til 29, med uhyre Voldsomhed krævede af den da siddende Regering. Nu kan den højtærede Statsminister, saadan som han har gjort det i Dag, nok saa meget læse op et Citat, jeg ved ikke af hvad; men det vilde jo være en simpel Sag i Løbet af ganske kort Tid fra Rigsdagstidende at hente Citat paa Citat af den højtærede Statsminister om, hvad det var, man maatte kræve af Landets Regering.

Hovedformaalet, sagde den højtærede Statsminister paa Møde efter Møde forud for Valget 1929, det er dette at løse Beskæftigelsesproblemet. At løse Beskæftigelses-

sesproblemet! Og hvad er til syvende og sidst Beskæftigelsesproblemet andet end det Arbejdsløshedsproblem, som vi her beskæftiger os med?

Jeg har tidligere citeret „Social-Demokraten“'s Udtalelse umiddelbart forud for Valget, da man gjorde opmærksom paa, at vort Samfund befandt sig i en Krisetilstand, som kun et socialdemokratisk Styre vilde være i Stand til at overvinde. Nu ved vi, at det var en Krise, som var vokset frem i den socialdemokratiske politiske Urtegaard, og som kun havde sine politiske Formaal; naar de var plejet, saa havde Mohren gjort sin Pligt, og saa kunde Mohren gaa.

Vi ved, hvorledes 1928 og 1929 for vort Hovederhverv, det danske Landbrug, var forholdsvis gunstige Aar i saa at sige enhver Henseende, hvad angaar saa at sige enhver af Landbrugets Produktionsgrene. Vi ved, at disse Aar med Hensyn til Beskæftigelsesgraden i Industrien var endog særdeles gunstige, saaledes at Industrieretningen, der er kommet i Aar for Aaret 1929, udtrykkelig udtaler Ønsket om, at et Aar erhvervsmæssigt saa gunstigt, som 1929 var for dansk Industri, snarlig maatte vende tilbage.

Men da forkyndte man altsaa Krisens Nærværelse, og „Social-Demokraten“ skrev lige forud for Valget, at naar blot vi fik en socialdemokratisk Regering, som nød Erhvervslivets Tillid, saa vilde naturligvis Handel og Omsetning paa ny blomstre, saa vilde Hjulene, der var gaaet i Staa, snurre rundt, og saa vilde ledige Hænder finde Beskæftigelse. Ja, jeg maa jo næsten sige: Hvilken ynkværdig Modsætning til disse Proklamationer frembyder ikke det nærværende Øjeblik!

Men det var jo ikke blot i disse Dage forud for Valget, at man fremsatte saadanne isolerede Udtalelser. Nej, man sagde faa Dage i Forvejen ved Valgkampagnens Begyndelse: Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og dens frygtelige Følger bør være enhver Regerings fornemste Opgave i en Tid som vor, og saa føjede man til: og den Regering, det Folketingsflertal, der lader haant derom, bør styrtes.

Og naar jeg nu minder den højtærede Statsminister om, at han i de samme Dage udtalte følgende:

„Ærlighed overfor os selv og overfor Verden, det er den holdbareste Politik“, saa henstiller jeg til den højtærede Statsminister at følge denne sin egen Anvisning for en Gangs Skyld og derefter bedømme, om han nu ikke staar i den Situation, at han og hans kommer ind under den Anvis-